

UWr

Uniwersytecki

6-8/2009

802 7 5 8 8 2 8 8 2 8 8 2

Jan Koziar uhonorowany za działalność opozycyjną

Geolog Jan Koziar został odznaczony 3 czerwca Krzyżem Oficerskim Orderu Polonia Restituta przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego. Emerytowany pracownik naszej uczelni odebrał symboliczne wyrazy uznania za swoją prawą postawę społeczną i obywatelską oraz niepodważalne zasługi dla odzyskania przez Polskę niepodległości.

Jan Koziar (ur. 1943) jest z wykształcenia geologiem i niezwykle aktywnym uczestnikiem życia naukowego wrocławskiego środowiska geologicznego. Jego zainteresowania dotyczą głównie ekspansji Ziemi, niekonwencjonalnej teorii stanowiącej alternatywę dla „tektoniki płyt litosfery”.

Jan Koziar jest znanym w kraju i za granicą specjalistą w zakresie teorii ekspansji Ziemi. Jego cykle wykładów na forum Polskiego Towarzystwa Geologicznego, Polskiego Towarzystwa Mineralogicznego, Instytutu Nauk Geologicznych i Państwowego Instytutu Geologicznego stanowią wyzwanie dla powszechnie utartych koncepcji i inspirację do niezwykle ożywionych dyskusji naukowych. W styczniu 2009 r. Jan Koziar przeszedł na emeryturę, ale nie zakończył swojej aktywnej działalności naukowej, którą aktualnie prowadzi w ramach założonej przez siebie Wrocławskiej Pracowni Geotektonicznej. Znany jest także z niezwykle zaangażowanej i aktywnej swego czasu działalności niepodległościowej i opozycyjnej.

Urodził się w Woli Mieleckiej. Z pochodzenia Cieszyniak, wychowywał się na Zaolziu. Studia geologiczne na Uniwersytecie Wrocławskim ukończył w 1966 r. i związał się z uczelnią jako pracownik naukowo-dydaktyczny w Instytucie Nauk Geologicznych. W październiku 1982 r. usunięty z uczelni

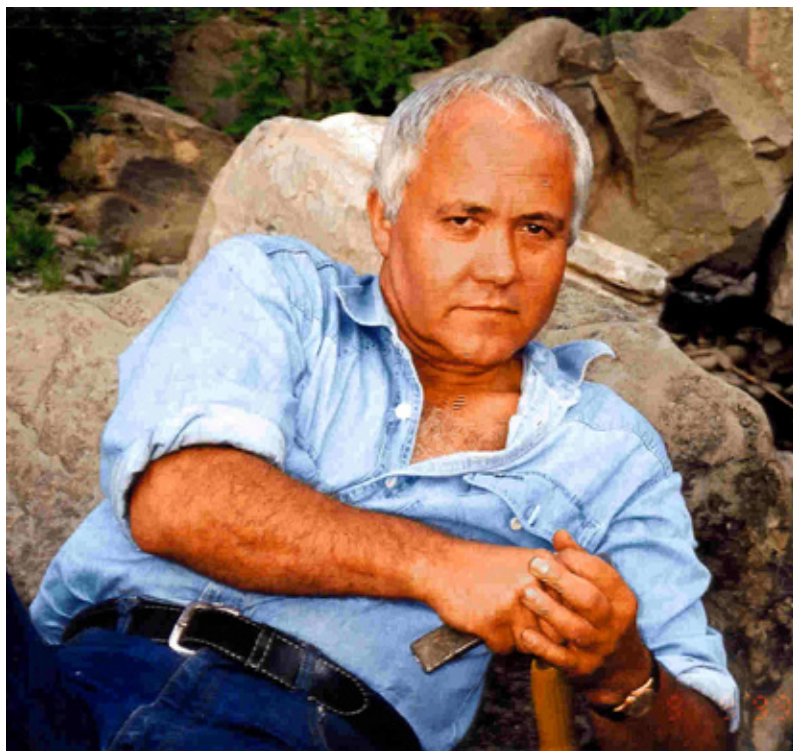
z powodów politycznych. Przez sześć i pół roku prowadził intensywną działalność opozycyjną w ścisłym podziemiu, poszukiwany listem gończym przez SB. Dopiero w czasie obrad Okrągłego Stołu, w kwietniu 1989 r. ujawnił się i został przywrócony do pracy na uczelni. Jego pasją zawodową w dziedzinie geologii jest tektonika globalna. Poza działalnością zawodową zajmuje się popularyzacją praktycznych aspektów problematyki demokracji gospodarczej, etyki gospodarczej oraz racjonalnych form kapitalizmu. Z zakresu demokracji gospodarczej wydał 30 broszur, czyli 30 tytułów w tysięcznych nakładach, i opublikował wiele artykułów w prasie. Prof. Tadeusz Kowalik w swej książce „Współczesne systemy ekonomiczne. Powstanie, ewolucja, kryzys” podaje go jako drugą, obok Krzysztofa Lu-

A. Ornatka, A. Gadomska, A. Walica, W. Korczyńska) i zakończoną we wrześniu 1982 r. liczbą pół miliona ulotek. Była to pierwsza w kraju tego typu akcja mająca na celu przełamanie nastrojów defetystycznych, jakie zapanowały tuż po wprowadzeniu stanu wojennego. W lipcu 1982 r. został zaproszony do programowej współpracy z ukrywającym się wówczas Władysławem Frasyniukiem, który pod koniec września zamieszkał u niego, a 5 października 1982 r. został aresztowany. Jan Koziar uniknął aresztowania i moment ten zapoczątkował w jego życiu trwający 6,5 roku okres ukrywania się i pracy w ścisłym podziemiu, gdzie cały czas prowadził działalność organizacyjną, studyjną, wydawniczą i publicystyczną. Wydał w tym czasie ok. 90 artykułów i innych tekstów, w tym 10 broszur.

Przykładowe tytuły: „Tezy o Marksie. Skrypt dla szkół średnich i wyższych” (wydana pod pseudonimem Władysław Michalczyk); „Socjalizm a komunizm. Słownik wyrazów obcych” oraz „Komunizm i faszyzm. Wspólny rodowód, wspólne zasady” (wydane pod pseudonimem Andrzej Sadowski).

W 1984 r. w porozumieniu z RKS-em zainicjował akcję bojkotu wyborów do rad narodowych. Wszedł również w skład redakcji „Solidarności Dolnego Śląska” – gazetki ulotkowej wydawanej w nakładzie 40 tys. egzemplarzy, zasilając ją wieloma swoimi artykułami. W następnych latach uczestniczył w przygotowywaniu dokumentów programowych „Solidarności”, zorganizował Radę Oświaty

Niezależnej przy RKS Dolny Śląsk (W. Suleja, K. Uściński, R. Czarnecki i J. Łaska), która wydała „Biblioteczkę Ucznia” zawierającą 11 broszur o łącznym nakładzie 23 tys. egzemplarzy. Jesienią 1985 r. przygotował ulotki wzywające do bojkotu wyborów do Sejmu i wydał broszurę „Wolne wybory”. W latach 1984–1985, zainspirowany katolicką nauką społeczną i zaniepokojony

dzwiniaka, osobę zasłużoną w popularyzacji własności pracowniczej w Polsce.

Działalność opozycyjną rozpoczął w latach 1978–1980, biorąc udział w zbieraniu funduszy na KOR i w kolportażu wydawnictw niezależnych. Tuż po 13 grudnia zorganizował firmowaną przez dolnośląski RKS akcję ulotkową „Solidarność Zwycięży”, prowadzoną przez grupę „Młyn” (E. Łysakowska,

rozwijającą się w podziemiu propagandą neoliberalną, zajęł się problematyką ekonomiczną. Głównym przedmiotem studiów stały się racjonalne typy kapitalizmów (anglosaski, niemiecki i japoński), etyka gospodarcza i różne formy pracy podmiotowej, w szczególności oparte na własności pracowniczej. Przykłady publikacji z zakresu demokracji gospodarczej: seria broszur „Demokracja Gospodarcza” i broszury nieseryjne (30 tytułów w łącznym nakładzie 30 tys. egzemplarzy); trzy broszury własnego autorstwa: „Dwa modele stosunków przemysłowych na Zachodzie a polskie programy gospodarcze”, „Czym są i czym się zajmują nowoczesne związki zawodowe” oraz „Dokąd zmierzamy – w obronie samorządu i własności pracowniczej”. Działalność ta sprawiła, że stał się jednym z głównych propagatorów własności pracowniczej w kraju, obok Stefana Bratkowskiego, Rafała

Krawczyka i Krzysztofa Ludwiniaka. W lutym 1989 r. zaczął działać jawnie, został przywrócony do pracy w Uniwersytecie Wrocławskim, nawiązał ściślejszą współpracę z Zarządkiem Regionu „S” Dolny Śląsk, z wrocławskim „Klubem Samorządów Pracowniczych” i wszedł w skład Komisji Programowej Wrocławskiego „Komitetu Obywatelskiego”. Głównie dzięki jego wkładowi, Wrocławski KO uwzględnił w swoim programie europejską formułę współzrządzającego związku zawodowego, własność pracowniczą i rolniczą spółdzielczość zaopatrzenia i zbytu, czym różnił się istotnie od neoliberalnych programów KO w innych regionach kraju. Przez cały rok 1989 prowadził intensywną działalność referatową, publicystyczną, wydawniczą i organizacyjną w zakresie demokracji gospodarczej. Dzięki niej i współpracy z innymi osobami, związanymi przede wszystkim z samorządami

pracowniczymi, ruch pracowniczy Dolnego Śląska stał się głównym środowiskiem przyswajającym te koncepcje i przekazującym je na resztę kraju. Wkrótce potem nastąpił jednak diametralny zwrot w polityce kierownictwa dolnośląskiej Solidarności, związany z poparciem planu Balcerowicza. W 1992 r. Jan Koziaar opublikował obszerną analizę patologii końcowego okresu podziemia i początku transformacji ustrojowej związanej z rozpropagowaniem w kraju ideologii neoliberalnej – „Zerwany sojusz – świat pracy na bocznych torach”.

Ryszard Kryza

(Wykorzystano fragmenty „Życiorysu Opozycyjnego” Jana Koziaara, opublikowanego w Biuletynie Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” 2008/9–10.

Absolwentka matematyki nagrodzona za pracę magisterską

Justyna Huk, ubiegłoroczna absolwentka matematyki na Uniwersytecie Wrocławskim, zdobyła główną nagrodę w XI edycji konkursu firmy StatSoft.

W dorocznym konkursie, pod patronatem Polskiego Towarzystwa Statystycznego, nagradzane są prace doktorskie i magisterskie przygotowane z użyciem narzędzi statystyki i analizy danych, dostępnych w programach z rodziny „Statistica”.

Sześciuosobowe jury, w którego składzie byli profesorowie uczelni wyższych, przedstawiciel Polskiego Towarzystwa Statystycznego i reprezentant StatSoft Polska, za najlepszą pracę magisterską, spośród 20 zgłoszonych, uznało opracowanie Justyny Huk pt. „Metoda MDR jako narzędzie analizy statystycznej danych genetycznych” przygotowane pod kierunkiem dr. Krzysztofa Topolskiego. Nagrodą w wysokości 4 tys. zł laureatka podzieli się ze swoim promotorem, a dodatkowo Wydział Matematyki i Informatyki UW otrzyma 15-stanowiskową, roczną licencję akademicką na „Statistikę”.

W kategorii prac doktorskich dwie równorzędne nagrody otrzymali Tomasz Adamusiak z Uniwersytetu Medycznego w Łodzi za rozprawę „Kontrola astmy w obserwacji czteroletniej” oraz Monika Janaszek z

SGGW za pracę „Identyfikacja cech korzeni marchwi jadalnej z wykorzystaniem komputerowej analizy obrazu”.

Mgr Justyna Huk ukończyła klasę matematyczno-fizyczną w I Liceum Ogólnokształcącym w Legnicy. Podczas studiów matematycznych na Uniwersytecie Wrocławskim wybrała specjalizację: zastosowania rachunku prawdopodobieństwa i statystyki. Uzyskała także uprawnienia do nauczania matematyki.

– Praca zawiera opis statystycznej metody MDR, czyli Multifactorial Dimensionality

Reduction, pozwalającej na wykrywanie zależności między kilkoma zmiennymi, gdy zbiór danych jest niewielki. Możliwym zastosowaniem tej metody jest analiza wpływu zespołu genów na występowanie określonego schorzenia – wyjaśnia Justyna Huk. – W takiej sytuacji konieczne jest wzięcie pod uwagę relatywnie licznych zestawów czynników, przy niewielkiej dostępnej bazie osób, u których dane schorzenie występuje. Wówczas metoda MDR może okazać się przydatna lub nawet efektywniejsza od bardziej znanych metod statystycznych. Częścią mojej pracy jest wykonane przeze mnie oprogramowanie metody, pakiet ten napisałam w środowisku Statistica.

Laureatka pracuje w British International School we Wrocławiu, międzynarodowej szkole opierającej się na brytyjskim programie narodowym, kształcącej uczniów w języku angielskim. – Uczę w Secondary School, przygotowuję uczniów do egzaminów brytyjskich, także maturalnych, w programie dużą część zajmuje statystyka – mówi. – Najbardziej satysfakcjonujące w moim zawodzie jest obserwowanie, jak uczniowie zdobywają nowe umiejętności, wykorzystują swoje możliwości, pokonują przeszkody, a także towarzyszenie im w rozwoju.

(kad, mpl)